

"לדורות"**סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל****שאלון לרישום קורות ניצולת/השואה**

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

את השאלון המלא נא לשלוח לדוא"ל: infovatikim@pmo.gov.il פרטים נוספים ושאלות בטלפון כוכבית 8840*

נא למלא את הפרטים האישיים בנספח ולאשר בחתימתכם את פרסום הסיפור באתר.

יש לשלוח את הנספח בדואר: ת.ד. 10437 פתח תקווה 49003 או בפקס: 02-5605034

ניתן לסרוק את הנספח ולהעבירו בדוא"ל בצמוד לשאלון.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: זוארץ	שם פרטי: גיזלה
-----------------	----------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

במידה והשאלה אינה נוגעת אלייך, אין צורך לענות עליה

שם משפחה איתו נולדתי: זוארץ		בלועזית
שם פרטי איתו נולדתי: גיזלה		בלועזית GIZELA
שנתלידה: 1928	מין: נ	
עיר לידה: טוברוק	בלועזית: Tobruk	ארץ לידה: לוב
שם פרטי ושם משפחה של האב: זוארץ אליהו		שם פרטי ושם נעורים של האם: זוארץ סלמה
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: טוברוק		בלועזית: Tobruk
מקום מגורים: לוב		ארץ המגורים: לוב
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: (יסודי, תיכון, אוניברסיטה, ישיבה): יסודי עד כיתה ג'		מקצוע לפני המלחמה: (תלמיד, סנדלר, מורה): תלמידה
מקומות מגורים בתקופת המלחמה: דרנה, לוב (שם העיר או האזור ושם הארץ)		חבר בארגון או בתנועה: (בית"ר, השומר הצעיר, בני עקיבא)
במידה והיית בגטו, ציין את שמו		בלועזית
במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו: ג'אדו		בלועזית: Jadu
המקום בו נודע לך כי הנך אדם חופשי:		תאריך השחרור:
במידה והיית במחנה עקורים ציין את שמו (מחנות פליטים שהוקמו לאחר המלחמה בעיקר באוסטריה, גרמניה ואיטליה)		ציין מקום אליו חזרת לאחר השחרור טריפולי
במידה והיית במחנות מעצר בקפריסין, ציין ממת' עד מת'		שנת עליה: 1949
		במידה ועלית באנייה, ציין את שמה גלילה

אנא ספרי/ על קורותיך לפני המלחמה

נולדתי ב-14 לדצמבר, 1928 בעיר טוברוקשבלוב. ההורים שלי היו סוחרים גדולים בעיר והייתה בבעלותם חנות בעיר. מכיוון שמוסוליני עמד בראש השלטון יהודים יכלו ללמוד רק עד כיתה ג', ורק למי שהיה כסף יכול להמשיך ללמוד בחינוך פרטי ולכן למדתי רק עד כיתה ג'.

נא ספרי/ על קורותיך בזמן המלחמה

(גירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים במחתרת, השתתפות בבריחה או בהתנגדות, האנשים שהיו בסביבתך בגטו או במסתור, במי נעזרת או אולי למי עזרת):

כאשר המלחמה התחילה והייתי בת 10 אני ומשפחתי עברנו לעיר דרנה, שם המלחמה הורגשה פחות. במהלך המלחמה הגרמנים שהגיעו מכיוון טריפולי כבשו מספר פעמים את העיר מהאנגלים עד שלבסוף הגנרל מונטגומרי כבש את העיר מידי הגרמנים וסילק אותם מהעיר. במהלך שהותנו בדרנה היינו מתגוררים במערות בהרים מכיוון שהגרמנים היו מפציצים את העיר, ולהעביר את הלילה בעיר היה מסוכן מאוד. במשך היום היינו הולכים לעיר לעבודה וסידורינו השונים.

לקראת סוף המלחמה, בשנת 1942 נלקחתי למחנה ההסגר "ג'אדו". במחנה, אכלסו אותנו, כ-10 משפחות בחדר קטן כשכל מה שהפריד בינינו היה וילון. במחנה היו מכריחים אותנו לעבוד והתנאים היו קשים. העבודה הייתה קשה והשומרים לא התחשבו באנשים חולים והכריחו את כולם לעבוד. האיטליקים, שהיו השומרים במחנה, היו מתעללים באנשים. אני זוכרת מקרה מסוים שהשומרים נכנסו באמצע הלילה לאחד הבתים וזרקו את כל האוכל שהיה ברשות האנשים. הרבה אנשים, ביניהם דודתי שרה חסן ז"ל וסבתו של בעלי מנטא חיון ז"ל נפטרו מטיפוס הכינים.

בשנת 1942, אחי עמוס זוארץ ז"ל שהסתדר עם המקומיים והיה קאפו במחנה, עזר לנו לברוח מהמחנה לטריפולי. טריפולי, שכבר שוחררה על ידי הבריטים בשנת 1942 סבלה מהפצצות גרמניות ואני זוכרת שביום שבת כאשר היינו מטיילים בעיר היינו רואים מבנים ועצים לאחר הפצצה. בשנת 1943 חזרתי לדרנה שגם היא הייתה תחת שלטון בריטי וסבלה מהפצצות ארומצב שם היה טוב יותר מבטריפולי.

אנא ספרי/ על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

בשנת 1946 נגמרה המלחמה, אך מכיוון שהחלה מלחמה בארץ הערבים בלוב החלו לפגוע ביהודים. להורי הייתה חנות בדרנה. בשנת 1948 בעלי, ברוך זוארץ, הגיע לעיר והתחתנו. לאחר החתונה עברנו לעיר בנגאזי, שם התגורר בעלי. שם התגוררנו כשנה. בתאריך 2.11.1949, חודש לפני שעלינו ארצה, בתי הבכורה ג'ולייט נולדה.

נא ספרי/ על חיך בארץ

(תחושותיך בעת עלייתך ארצה, פעילותך הציבורית או התרבותית, המשפחה שהקמת, המסר שברצונך להעביר לדורות הבאים):

ב-13.12.1949 אני וכל משפחתי עלינו ארצה באונייה "גלילה" אשר יצאה מטריפולי לארץ ישראל. הגענו למחנה העולים בית ליד שנמצא צפונית לפרדסיה. מכיוון שהיה ברשותנו כסף שהבאנו מלוב, לא התגוררנו הרבה זמן במחנה העולים ורכשנו דירה בקרית ים. כאשר הגענו לקריית ים בעלי החל לעבוד בסולל בונה, שם עבד כ-40 שנה ואני טיפלתי בילדינו בבית. בתאריך 17.05.1956 נולדה בתי שולמית, ב-24.08.1960 נולד בני ויקטור וב-07.01.1967 נולדה בתי סיגלית.

כיום יש לי 13 נכדים ו12 נינים.

יד ושם

המשרד לאזרחים ותיקים

ראיון: מאיה איבנצקי, קריית – ים, ינואר 2014